

FELICITAT I LLEI?

per ROSER CAMINAL HOMAR,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Les lectures d'aquest diumenge ens fan prendre partit: «ets tu qui has de decidir» ens diu la primera lectura; tu, si vols mantenir-te fidel: fidel a la Llei.

En aquest context social que estem vivint, aquesta proposta més aviat pot semblar una amenaça que una oferta. Resseguint els textos, el salm ens proposa com a mantra: «feliços els qui segueixen la Llei del Senyor».

La felicitat lligada a l'acompliment de Llei? De quina és la Llei de la que ens parla Jesús? Jesús avui ens diu a l'evangeli: «No us penseu que jo vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i dels Profetes. No vinc a desautoritzar-los sinó a completar-los».

Aquesta frase, s'ha entès i defensat textualment en moltes ocasions per justificar el rigorisme, la involució i la por a la llibertat. Si s'hagués d'interpretar textualment, Jesús entraria en contradicció amb ell mateix i no hauria estat jutjat i condemnat a mort.

Com a bon mestre Jesús comença fent-nos una recomanació: «no penseu». Que fàcil seria creure que Mateu ens està dient que Jesús coneixia els pensaments d'aquella gent que l'escoltava com algú que ens espia i controla. Ben segur que com a home del seu temps, coneixia la manera de funcionar de la seva gent, i per això els convidava com ens convidava a nosaltres avui: atura el pensament, no treguis conclusions abans d'hora, espera. Les coses del Regne tenen un significat amagat que cal esbrinar.

Segons Herman Hendrickx,¹ la Llei a la llum dels profetes és Llei de misericòrdia i d'amor. Sembla, més aviat, que la traducció de l'encapçalament de l'evangeli seria: «No he vingut a abolir la Llei sinó a fer-la»,² ja que les paraules que segueixen, *jo vinc* ens posen ja en l'òptica de la missió escatològica de Jesús, és ell qui portarà a terme el desenllaç de la història de la salvació. «Amb la vinguda de Jesús, tant els profetes com la Llei perden la funció de senyalar-la. Ara més aviat donen testimoni i confirmen el que ja s'ha acomplert. Jesús s'ha convertit en la norma d'interpretació. [...] Pel deïxeble, la persona de Jesús, que és Déu amb nosaltres, ocupa el lloc de la Llei com a centre de la vida cristiana».³

És tant nou que Pau diu: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen». Joan ens diu: «Déu és amor, al qui està en l'amor està en Déu i Déu està en ell»; per això, i només per això Jesús dona plenitud a la Llei, no una Llei que ens fa esclaus, sinó lliures.

Us proposo una recomanació de la nostra germana Gertrudis Nin, canviar la paraula Llei per Amor, llavors podrà ser veritat que en la Llei trobem les nostres delícies.

¹ Herman HENDRICKX, *El sermón de la montaña*, Madrid: Paulinas, 1986.

² *Ibid.*, 62.

³ *Ibid.*, 64.